

Ѣвѣхъ испіса єдно дѣтє да держи коуче съ грѣздѣе, и катѡ вѣде чи птычетата дохѡждаха да калѡтѣ грѣздѣнто разгнѣви сѣ и рече: по доврѣ испісахъ грѣздѣнто ѡ не дѣтєто, защѡ трѣбаше да сѣ дуплашатѣ ѡ него птычетата.

Да не сѣжашь сѣкиго.

Поліклѣтѣ направи два ідола, єдинатѣ какѡто тѡй знааше, ѡ дрѡгіатѣ кактѡ мѡ всѣкій речеше. Катѡ ги соверши изнесе ги на єдно. Тогѡзи начѣнаха сичкитѣ да сѣ смѣкатѣ за єдинатѣ и да хѡлѡлатѣ дрѡгіатѣ: ѡ тѡй имѣ рече: тѡйзи дѣто го хѡлѡтите на правихъ ѡхъ, ѡ тѡйзи дѣто го корѣте на правихте бѣи, та зарѡди товѡ є такѡвзи.

Щѡ є чѣловѣкъ.

Ніокрѣѡнѣз Кѡпрѣскіатѣ мѡчѣитѣль ѡулови філѡсѡфатѣ Анаѡарха, който сѣаше прѡтивникѣз неговѣз и повелѣ да го гѡдатѣ въ єднѡ каменна чѡтора и да го зєіатѣ. Я' філѡсѡфатѣ терпѣше гѡкѡ и дѡмаше: бѣи мѡчѣитѣлю, кожата Анаѡархова бѣишь, ѡ не Анаѡарха.

К а т а